

»Hvad angår »væsentlige ændringer af bestående anlæg« og »væsentlig indvirkning på miljøet« anvender direktivet begrebet »væsentlige ændringer af bestående anlæg« i relation til spørgsmålet om, hvornår der indtræder godkendelsespligt, og hvornår offentligheden skal inddrages. Væsentlige ændringer defineres som driftsændringer, der efter den kompetente myndigheds opfattelse kan have negativ og betydelig indvirkning på mennesker og miljø.

Med hensyn til spørgsmålet om godkendelsespligt har Danmark siden 1974 anvendt kriteriet »forøget forurening« ved vurderingen af, om en ændring eller udvidelse er godkendelsespligtig eller ej.

Med lovforslaget opretholdes dette kriterium for godkendelsespligt, jf. lovens § 33, stk. 1. Godkendelsesmyndigheden vurderer konkret, om en ændring eller udvidelse udløser godkendelsespligt. Der findes omfattende praksis på området.

I Danmark får direktivets væsentlighedskriterium derfor kun betydning ved vurderingen af, om offentligheden skal inddrages forud for en afgørelse om ændring eller udvidelse af en virksomhed.

I erkendelse af, at det er vanskeligt nærmere at definere, hvornår en ændring er væsentlig, har direktivet i selve definitionen af begrebet »væsentlig ændring« overladt vurderingen til godkendelsesmyndighedens konkrete skøn.

Væsentlighedskriteriet er i øjeblikket genstand for diskussion i de øvrige medlemsstater. Miljøstyrelsen bekendt er der foreløbig ikke nogen medlemsstater, som har kunnet konkretisere direktivets definition.«

Jeg kan på denne baggrund oplyse, at spørgsmålet om »væsentlighed« vil blive taget op, når bemyndigelsen til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse forud for godkendelsesmyndighedens afgørelse skal udmøntes. I forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelse vil det blive diskuteret med de berørte parter, hvor niveauet for væsentlighed skal ligge. Det vil formentlig kun være via praktiske eksempler, at man kan afgrænse væsentlighedskriteriet, og det er derfor nødvendigt, at parterne bidrager med konkrete eksempler. Udvalget vil blive orienteret i forbindelse med udsendelse af udkast til bekendtgørelse i høring, hvilket forventes at ske i løbet af sommeren.

Spørgsmål 16:

Vil ministeren redegøre for, hvilke emissionsgrænseværdier der forventes at komme til at gælde for husdyrbruget (jf. BAT-note-systemet), samt belyse, hvilke staldsystemer det vil komme til at berøre, og hvad de investeringsmæssige konsekvenser heraf vil være?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der oplyser, at forhandlingerne om fastlæggelse af de såkaldte BAT-noter (Best Available Techniques) i forbindelse med godkendelse af større husdyrbrug ikke er igangsat af EU-Kommissionen på nuværende tidspunkt. Det er derfor ikke muligt at oplyse om mulige emissionsværdier, berørte staldsystemer eller de investeringsmæssige konsekvenser af disse BAT-noter.

Det er min hensigt at nedsætte en arbejdsgruppe med repræsentanter fra bl.a. Fødevarerministeriet og Landbrugets Rådgivningscenter, som skal danne baggrund for den danske indsats i forhandlingerne i EU om indholdet i BAT-noterne.

Spørgsmål 17:

Vil ministeren medvirke til, at der fastlægges emissionsgrænseværdier m.v., som betyder, at allerede etablerede staldsystemer kan få en rimelig afskrivningsperiode, og i givet fald hvordan vil ministeren sikre dette?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Ifølge IPPC-direktivet skal en godkendelse indeholde emissionsgrænseværdier for relevante forurenende stoffer. Ved vurderingen af, hvad der er bedst tilgængelige teknik for et givet eksisterende anlæg, skal den miljømæssige gevinst af anvendelse af BAT afvejes i forhold til omkostningerne. Desuden skal der bl.a. tages hensyn til det bestående anlægs alder og den tid, der er nødvendig for indførelse af bedst tilgængelige teknik, jf. direktivets bilag 4.

Det følger allerede af det almindelige proportionalitetsprincip, at indgreb over for borgerne ikke må gå videre end, hvad der er nødvendigt for at opnå målet, og at et indgrebs økonomiske og praktiske effekter må afvejes i forhold til, hvad der kan opnås. Når vi taler miljøbeskyttelseslov, betyder det bl.a., som det også er tilken-